

Lekcja 1

Pojęcie społeczności

Rodzi się dziecko. Rodzina cieszy się. Sąsiedzi przyносят podarunki dla rodziny, a przyjaciele deklarują pomoc.

Może przeżyliście już takie szczęśliwe chwile. Jak dobrze jest wtedy spotkać się z życzliwością i zainteresowaniem całej rodziny! W ten sposób przejawia się właśnie duch *społeczności* i *wspólnoty*.

W tej lekcji zajmiemy się biblijnymi podstawami społeczności. Duch wspólnoty był jedną z pierwszych cech wczesnego Kościoła. Chrystus naucza nas, że mamy się miłować nawzajem i troszczyć się o siebie. Lekcja ta pomoże ci zrozumieć pojęcie społeczności. Przekonasz się, jak cudownie jest być częścią wspólnoty chrześcijańskiej.

Poproś Ducha Świętego, aby wskazał ci, jak we wszystkich twoich działaniach powinien przejawiać się duch wspólnoty.

Plan lekcji

Znaczenie słowa *społeczność*

Pełnia społeczności

Biblijna postawa społeczności

Cele lekcji

- Wyjaśnić znaczenie pojęcia *społeczność*.
- Określić, w jaki sposób możesz być częścią Bożej wspólnoty wierzących.
- Zrozumieć, że *duch wspólnoty* jest duchem miłości i troski.

ZNACZENIE SŁOWA *SPOŁECZNOŚĆ*

Cel 1. *Podaj określenie charakteryzujące ideę społeczności.*

Społeczność to słowo, które mile brzmi, ponieważ kojarzy się nam z życzliwymi ludźmi, przyjemnymi miejscami i sprawami. Jeśli jednak pomyślimy o społeczności w szerszym sensie, będziemy ją mogli jeszcze bardziej docenić.

W niektórych językach słowo to odnosi się zwykle do ludzi mających wspólne zainteresowania. W języku hiszpańskim natomiast słowo to, *comunidad*, nie odnosi się do miejsca, w którym żyje dany człowiek. Oznacza ono miłość i zainteresowanie, które ludzie żywią dla siebie nawzajem. Jest to istotny akcent słowa *społeczność*.

Może ono być również używane na określenie grupy ludzi, którzy trzymają się razem dla wspólnego interesu. Na przykład, w niektórych krajach ludzie wykonujący podobny zawód, aby lepiej zadbać o swoje interesy, tworzą organizację znaną jako związek zawodowy. Związek zawodowy tworzą członkowie *społeczności* pracowniczej.

Druga część Biblii, Nowy Testament, została napisana w języku greckim. Greckie słowo *koinonia*, występujące w Nowym Testamencie, daje nam pojęcie o biblijnym znaczeniu słowa *społeczność*. *Koinonia* często tłumaczone jest jako „wspólnota” lub „partnerstwo”. Wskazuje to na wszechstronne relacje międzyludzkie. Tłu-

maczone jest również jako „współuczestnictwo”, „udział, „społeczność”. Słowo to używane jest na określenie bliskiego partnerstwa, jakim jest na przykład związek małżeński.

Oto kilka ważnych przykładów użycia słowa *koinonia* w Biblii. Przeczytaj je uważnie.

1. Jan 12:6 - *wspólna sakiewka* Jezusa i Jego uczniów, z której czerpali na swoje wydatki.
2. 1Koryntian 10:16 - *dzielenie się* krwią i ciałem Chrystusa w czasie komunii.
3. 1Jan 1:3, 6-7 - *społeczność* lub *wspólnota* wierzących z Bogiem Ojcem i Jego Synem, Jezusem Chrystusem.
4. 1Koryntian 10:20 - *partnerstwo*; ostrzeżenie, by nie mieć nic wspólnego z demonami.
5. Rzymian 15:26 - *dar* pieniężny od greckich chrześcijan dla ubogich braci z Jerozolimy.

W wersetach tych jest mowa o wspólnocie, dzieleniu się, uczestnictwie. Jest to dobre wyjaśnienie słowa *społeczność*.

Zadanie

- 1 Zakreśl litery przed słowami będącymi określeniami *koinonii* lub *społeczności*.

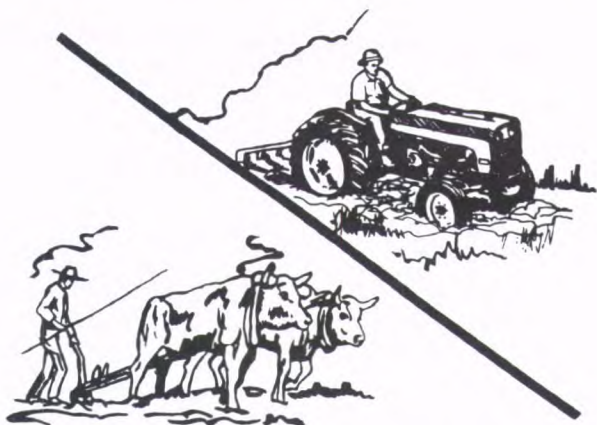
- a) Dar
- b) Pragnienie
- c) Partnerstwo
- d) Wspólnota
- e) Rządzenie
- f) Dzielenie się

PEŁNIA SPOŁECZNOŚCI

Cel 2. *Określ, co jest potrzebne, by mogła powstać społeczność.*

Są pojęcia, które rozumieją wszyscy. Większość z nas rozumie, po co istnieje rolnictwo, gdyż wszyscy potrzebujemy pożywienia. Aby otrzymać plon, trzeba odpowiednio przygotować glebę. W niektórych krajach używa się do tego celu motyk. W innych - drewnianego pługą ciągniętego przez woły. W jeszcze innych używa się traktorów. Podstawowa idea pozostaje jednak taka sama - spulchnienie ziemi, żeby można w niej było posiać ziarno, któremu deszcz umożliwi wzrost. Później trzeba wykonać ciężką pracę wrywania chwastów, żeby posiane rośliny miały miejsce do wzrostu. Na koniec, kiedy rośliny dojrzeją, zbiera się plony.

Tak więc, w prawie każdym kraju znane są takie czynności, jak oranie, sianie, plewienie, czekanie na plony i zbieranie ich. Metody mogą być różne, ale końcowy rezultat jest podobny.

To samo możemy powiedzieć o *idei społeczności*. Nieważne, czy mieszkasz w małej miejscowości, czy w dużym mieście. Podstawowa idea społeczności jest taka sama. Jest nią przebywanie razem z innymi ludźmi. Dotyczy to zarówno 500 osób, jak i dwóch.

Społeczność polega na wzajemnym zainteresowaniu się sobą. Jezus opowiedział historię bogacza i człowieka o imieniu Łazarz (Łukasz 16:19-31). Nic nie wskazuje na to, że bogacz ten był kiedykolwiek okrutny wobec Łazarza. On nie był zainteresowany Łazarzem ani jego sytuacją. W historii tej bogaty człowiek umarł i poszedł do piekła, ponieważ nie przyjął prawdy Bożej. Bóg uczy nas, byśmy interesowali się innymi.

Jezus opowiedział również historię o człowieku, który został obrabowany i poraniony przez zbójców, którzy zostawili go w takim stanie przy drodze (Łukasz 10:30-37).

Przeszło obok niego dwóch bardzo religijnych ludzi, ale żaden nie zatrzymał się, żeby mu pomóc. Wreszcie nadziedzł pewien Samarytanin. Chociaż między Żydami a Samarytanami nie było przyjaźni, człowiek ten zatrzymał się bez namysłu, opatrzył rany napadniętego, wsadził go na swojego osła i zawiózł do gospody. Powiedział gospodarzowi, żeby się nim zaopiekował i zapłacił za to. Jest to piękny przykład ducha wspólnoty.

Duch wspólnoty wyraża się miłością i zainteresowaniem problemami innych. Zainteresowanie to polega na trosce o innych. Musimy troszczyć się o ludzi, którzy żyją wokół nas, a także o tych, którzy żyją w innych częściach świata. Jezus powiedział: „*Po tym poznają, żeście uczniami moimi, jeśli miłość wzajemną mieć będziecie*” (Jan 13:35). To jest właśnie duch wspólnoty.

Zadanie

- 2** Przeczytaj historię o Łazarzu (Łukasz 16:19-31) i o dobrym Samarytaninie (Łukasz 10:30-37). Zakreśl literę przed przykładem pokazującym ducha wspólnoty.
- a) Historia Łazarza i bogatego człowieka.
 - b) Historia o dobrym Samarytaninie.
- 3** Jaka postawa różni te dwie historie?
.....
- 4** Zakreśl literę przed miejscami, gdzie może znaleźć swój wyraz idea wspólnoty.
- a) Duże miasta
 - b) Odizolowane wsie
 - c) Małe grupy
 - d) Samotni ludzie
 - e) Dwoje ludzi

BIBLIJNA POSTAWA SPOŁECZNOŚCI

Cel 3. *Podaj biblijne przykłady ducha wspólnoty.*

Najwcześniejszy przykład wspólnoty znajdujemy w pierwszej księdze Biblii, Genesis 2 i 3. Zawiera ona historię stworzenia pierwszego człowieka, Adama. Początkowa wspólnota była między Adamem i Bogiem.

Ponieważ Adam żył bez grzechu, jego wspólnota z Bogiem była bardzo ścisła i szczególna. Każdego dnia mogli przebywać razem, rozmawiać ze sobą. Możemy powiedzieć, że Bóg i Adam tworzyli ścisłą *wspólnotę*.

Wkrótce Bóg stworzył żonę dla Adama, a Adam nazwał ją *mężatką* (1Mojżeszowa 2:23). *Wspólnota* mogła już więc zaistnieć między dwojgiem ludzi. Adam i Ewa żyli ze sobą w harmonii. Pozostawali także we wspólnocie z Bogiem i żyli w zgodzie z wszelkim stworzeniem Bożym. Była to wzorowa społeczność!

Ten doskonały stan nie trwał jednak długo. Pojawił się grzech! (1Mojżeszowa 3). Doskonała wspólnota została zburzona, ponieważ Adam i Ewa okazali nieposłuszeństwo Bogu. Zostali oddzieleni od Boga i utracili władzę nad stworzeniem Bożym. Adam musiał stworzyć mniej doskonałą wspólnotę ze swoją żoną. Bóg w swoim miłosierdziu pozwolił im być nawzajem dla siebie pocieszeniem, chociaż wygonił ich z pięknego Rajskiego Ogrodu, który wcześniej dał im w posiadanie. Musieli pracować w pocie czoła, by zdobyć pożywienie (1Mojżeszowa 3:19).

Czy znacie historię o Izraelitach wędrujących po pustyni? Jest to kolejny przykład wspólnoty. Opisany jest w Biblii, poczynając od rozdziału 3 2 Mojżeszowej. Przez 40 lat Izraelici wędrowali z niewoli egipskiej do wolnej ziemi obiecanej. Przez cały czas podróży nie mieli stałego domu. A jednak, nawet przenosząc się z miejsca na miejsce, żyli w jednej wspólnocie.

2Mojżeszowa 17:1 mówi: „*I wyruszył cały zbór synów izraelskich na rozkaz Pana z pustyni Syn*”. Przypomnij sobie cechy wspólnoty, o których mówiliśmy wcześniej. Izrael stanowił *społeczność*, ponieważ między ludźmi panowały związki miłości i wzajemnej troski. Kiedy przeczytasz całą księgę Exodus (2Mojżeszowa), zobaczysz, że Izraelici dzielili się zarówno trudnościami, jak i zwycięstwami.

W 2Mojżeszowej 20 czytamy, że Bóg dał Izraelitom Dziesięć Przykazań. Był to zbiór zasad uczących ich, jak mają żyć w społeczności. Były to prawa Boże, których nie można było łamać. Mówiły one, że ludzie powinni miłować i czcić Boga oraz miłować i szanować siebie nawzajem. Była to jedna z pierwszych nauk dotyczących stosunków społecznych. Bóg powiedział: „*Przestrzegajcie tych praw, a będziecie żyli w doskonałej wspólnocie*”.

Oprócz Dziesięciu Przykazań, Bóg dał Izraelitom wiele innych wskazówek, jak żyć w społeczności. Były to przepisy dotyczące ołtarzy, ofiar, świąt, jedzenia, prowadzenia się i postępowania wobec innych. Prawa te miały ułatwić ludziom życie w duchu wspólnoty i oddania Bogu; uczyły miłości i wzajemnego zainteresowania się sobą.

Spójrzmy teraz na przykład wspólnoty w Nowym Testamencie. We wczesnym Kościele, po Dniu Zesłania Ducha Świętego, istniał silny duch jedności i wspólnoty. Przeczytaj Dzieje 2:43-47. Werset 44 mówi, że ludzie „*byli razem i mieli wszystko wspólne*”. Wróćmy teraz do naszej definicji *społeczności*. Wyżej wskazane wersety świadczą o tym, że we wczesnym Kościele istniała miłość, bliskość i wzajemna troska. Kościół z czasów Nowego Testamentu był kościołem wspólnoty, ponieważ ludzie okazywali sobie zainteresowanie i dzielili się wszystkim. My również powinniśmy tak postępować.

Zadanie

- 5** Zakreśl literę przed każdym PRAWDZIWYM stwierdzeniem.
- a** Dziesięć Przykazań to jeden z najwcześniejszych zbiorów zasad życia w społeczności.
 - b** Izraelici nie mogli żyć na pustyni we wspólnocie, gdyż nie mieli stałego domu.

c Adam i Ewa żyli w doskonałej wspólnocie z Bogiem, ze sobą nawzajem i wszelkim stworzeniem, dopóki nie zgrzeszyli.

d Wiemy, że we wczesnym Kościele istniała wspólnota, ponieważ chrześcijanie darzyli siebie nawzajem miłością i zainteresowaniem.

6 Wymień cztery przejawy ducha wspólnoty w omawianych przykładach.

.....
.....

7 W oparciu o materiał z tej lekcji napisz, w jaki sposób możesz wykazać się duchem wspólnoty.

.....
.....

Jeśli jesteś chrześcijaninem, jesteś członkiem cudownej wspólnoty wierzących. Czy troszczysz się o innych członków tej wspólnoty? Czy dzielisz się z potrzebującymi? Na tym bowiem polega prawdziwa wspólnota.

Odpowiedzi na zadania

- 4** a) Duże miasta.
b) Odizolowane wsie.
c) Małe grupy.
e) Dwoje ludzi.
- 1** a) Dar.
c) Partnerstwo.
d) Wspólnota.
f) Dzielenie się.
- 5** a) Prawda.
b) Fałsz.
c) Prawda.
d) Prawda.
- 2** b) Historia o dobrym Samarytaninie.
- 6** Dzielenie się, społeczność, okazywanie miłości i zainteresowania, okazywanie szacunku i troski.
- 3** Postawa miłości i zainteresowania.
- 7** Twoja odpowiedź. Ja powiedziałbym: Mogę okazać innym miłość i zainteresowanie.

NOTATKI